

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.247 van 23 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE en van attaché E. DE WILDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Beira a Nova (município Buco Zau, provincie Cabinda). Uw vader was afkomstig uit de provincie Cabinda en uw moeder uit de provincie Uige. U weet niet tot welke etnie u behoort. Uw vader was metser en werkte tevens bij het FLEC, maar u weet niet precies welke activiteiten hij voor het FLEC had. U weet evenmin wat het FLEC is. Op een niet nader door u bepaalde dag in november 2006 kwamen 3 politieagenten in uniform naar jullie huis. Ze drongen met geweld het huis binnen en vroegen waar uw vader was. Jullie wisten dit niet. Daarop gingen ze naar de kamer van jullie ouders en vonden er documenten van het FLEC. Jullie moeder werd geslagen en uiteindelijk schoten ze haar neer. Uw zus Maria (D. S.) (O.V. nr. X – C.G. nr. X) huilde en werd geslagen tot ze flauw viel. Doordat jullie allebei huilden kwamen burens naar jullie huis. Leança, de dochter van de burens, begeleidde jullie naar jullie tante Muzi langs vaderszijde, die in Dinga woonde. Jullie vader trof jullie daar dezelfde dag nog. Hij vertrok met u en Maria per wagen naar Muanda. Daar konden jullie aan boord gaan van een grote wagen, waarin goederen en passagiers werden vervoerd. De wagen bracht jullie naar Kinshasa. Daar werden u en

Maria ondergebracht in een huis van Ricardo, een vriend van jullie vader. Na ongeveer een maand verblijf in dit huis vergezelde uw vader u en Maria naar de luchthaven van Kinshasa. Een vrouw met de naam Nono, ging met jullie mee. Toen jullie in de wachtzaal zaten, kwamen 2 mannen in burger naar jullie vader toe. Hij ging met hen mee. Nono ging kijken waar uw vader was, maar gaf geen informatie prijs. Pas toen de deuren van het vliegtuig gesloten waren, zei ze jullie dat jullie vader was gevangengenomen. Hij had haar gevraagd om jullie mee te nemen. Bij aankomst in België nam Nono jullie mee naar een huis. Op 17 januari 2007 vroeg u asiel aan.”

1.2. Verzoekster verklaart thans dat zij tot de etnische groep van de Bawoyo behoort, zoals haar vader. Zij vermoedt dat haar vader propaganda voerde voor het Flec aangezien hij vaak het huis uit was.

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw Cabindese afkomst niet aannemelijk heeft weten te maken tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal (hierna ‘CGVS’).

*Met betrekking tot uw **etnische afkomst** kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Zo repliceerde u op de vraag naar uw etnie dat uw vader Fiote sprak en uw moeder Kikongo, maar u kon niet preciseren welke uw etnie was (CGVS, p. 7). Dit is des te merkwaardiger omdat u tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 13 april 2007) verklaarde dat uw vader een etnische Bawoyo is (p. 5) en uw moeder Bakongo (p. 5) en dat u tot de Bawoyo-etnie behoort (p. 4, rubriek 31). In het licht van uw verklaring dat u tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde tot de Bawoyo-etnie te behoren is het ook bijzonder vreemd dat u niet weet waar het begrip ‘Woyo’ op terugslaat (p. 11), ook al omdat het zowel terugslaat op de een in Angola voorkomende taal en etnische groep (zie informatie in het administratief dossier).*

*U stelde gedurende uw hele leven in het **dorp Beira a Nova** te hebben gewoond (p. 6), maar uit uw verklaringen blijkt dat hieraan kan worden getwijfeld. Op de vraag of er een dorpschef was in Beira a Nova, antwoordde u aanvankelijk ontkennend om meteen daarna te zeggen dat u het niet weet (CGVS, p. 6). Op de vraag naar dorpen in de buurt van Beira a Nova kon u er geen enkel geven (CGVS, p. 9 en 19). Gevraagd naar de reden van uw onwetendheid, antwoordde u dat u het niet weet en dat u enkel het dorp van uw tante kent, met name Dingé (CGVS, p. 9). Hoewel u verklaarde dat u ongeveer 1 maal per maand naar Dingé ging (CGVS, p. 9) was u niet in staat om een schatting te*

maken van de tijd die u nodig had om te voet van Beira a Nova naar Dinge te gaan (CGVS, p. 9). U verklaarde lid te zijn van de protestantse kerk en verklaarde dat er een kerk –zonder naam- was in uw dorp. De naam van de priester bleek u merkwaardig genoeg niet te kennen (CGVS, p. 9). Gevraagd naar de dichtstbijzijnde stad van Beira a Nova bleef u evenzeer het antwoord schuldig (CGVS, p. 10). Gevraagd naar de talen die in Beira a Nova werden gesproken, antwoordde u dat uw vader Fiote en Portugees sprak (CGVS, p. 11). Op de vraag welke talen de andere dorpsbewoners spraken, gaf u eveneens Fiote en Portugees op (CGVS, p. 11). Op de vraag wat het meest werd gesproken stelde u dat beide talen evenveel werden gebruikt (CGVS, p. 11). In het licht hiervan en ook gezien uw bewering dat uw vader Fiote sprak is het des te merkwaardiger dat u verklaarde geen Fiote te spreken en ook geen enkele uitdrukking in deze taal te kennen (CGVS, p. 7). Het ligt toch binnen de verwachtingen dat iemand wiens vader een bepaalde taal spreekt, die ook courant in het dorp wordt gesproken minstens een basiskennis van deze taal zou bezitten. U verklaarde dat Beira a Nova zich in de municipio Buco Zau situeerde, maar de naam van de administrador van deze municipio was u onbekend (CGVS, p. 6). De naam 'Luali' bleek u niet bekend te zijn (CGVS, p. 11), hetgeen opmerkelijk is omdat een rivier met deze naam vlakbij Beira a Nova stroomt (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd naar welke school u ging, antwoordde u dat er thuis iemand les kwam geven (CGVS, p. 7). Gevraagd of deze persoon ook bij andere mensen thuis les gaf, bleef u het antwoord schuldig (CGVS, p. 7) en wanneer gevraagd werd naar zijn naam, bleek u zich deze niet meer te herinneren, hetgeen merkwaardig is, zeker omdat u verklaarde altijd van dezelfde persoon les te hebben gekregen (CGVS, p. 8). U bleek overigens niet te weten of er een school is in Beira a Nova (CGVS, p. 19). Op de vraag of er ontmoetingsplaatsen waren in Beira a Nova waar je vrienden kon ontmoeten, antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 19). Op de vraag of u uw vrienden dan niet op een bepaalde plaats ontmoette, antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 20), hetgeen niet doorleefd overkomt. U stelde vreemd genoeg ook nooit plaatsen in uw dorp te hebben gezien waar men iets kon eten of drinken (CGVS, 20).

U bleek –buiten de hoofdstad Tchiowa- geen andere steden in de provincie Cabinda te kennen en u kende –buiten Cabinda- ook geen andere provincies in Angola (CGVS, p. 10). U kon geen andere namen van plaatsen of personen in Cabinda benoemen (CGVS, p. 19).

Daarnaast legde u ook bijzonder vage verklaringen af over het FLEC, waar uw vader werkzaam voor zou zijn geweest.

U stelde dat uw vader werkte bij het FLEC (CGVS, p. 8). U kon echter volstrekt niet toelichten welke activiteiten hij voor het FLEC had (CGVS, p. 8). U verklaarde niet te weten wat FLEC is (CGVS, p. 8) en u kon evenmin preciseren hoelang uw vader reeds voor het FLEC werkte (CGVS, p. 12). Uw verklaring dat u niet veel met uw vader praatte, dat hij veel schreeuwde (CGVS, p. 8) en de verklaring van uw voogd, Jean-Pol Allard, dat uw vader niet veel uitleg gaf en niet zo door u geliefd was, zijn niet afdoende om uw onwetendheid te verklaren. Niets belette u immers om aan uw moeder (of aan anderen) meer uitleg te vragen, vooral omdat u verklaarde dat zij het was die u vertelde dat uw vader voor FLEC werkte (CGVS, p. 8).

Uw onwetendheid over het FLEC en over de activiteiten van uw vader doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Men mag van iemand die haar vervolgingsrelaas volkomen baseert op de FLEC-activiteiten van haar vader en bovendien in Cabinda beweert te wonen toch verwachten dat zij enige toelichting zou kunnen geven over de FLEC-beweging in het algemeen en de betrokkenheid van haar vader bij het FLEC in het bijzonder. Uit al het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u afkomstig bent uit het dorp Beira a Nova en dat u het dorp zou hebben verlaten omwille van vervolging door de politie die gebaseerd was op de FLEC-activiteiten van uw vader.

Uw jonge leeftijd en uw beweerde laaggeschooldheid kunnen niet weerhouden worden als verantwoording voor uw onwetendheid. De meeste vragen die u werden gesteld betreffen immers zaken waar een meisje uit een dorp in het dagdagelijkse leven mee geconfronteerd wordt.

De vaststelling dat in het kader van de asielaanvraag van uw zus Maria (D. S.) (O.V. nr. 6.030.509 – C.G. nr. 07/10273) eveneens werd besloten tot een twijfelachtige afkomst uit Beira a Nova (Cabinda) en vage verklaringen over de activiteiten van uw vader voor het FLEC, vormt een bevestiging voor hoger vermelde opmerkingen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde een 'Cédula Pessoal' (dd. 12 april 2001) voor, waarop 'Beira-a-Nova' als geboorteplaats staat vermeld. Dit document geeft hoogstens aan dat u daar bent geboren, maar geeft geen uitsluitel over uw bewering dat u vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek in Beira a Nova heeft geleefd, hetgeen hier betwist wordt. U legde geen reisdocumenten voor, zodat het door u afgelegde reistraject van Angola tot België niet kan worden nagetrokken."

3.2. Verzoekster werpt op dat de bestreden beslissing onvoldoende en éénzijdig werd gemotiveerd. Volgens verzoekster gaat het Commissariaat-generaal er in de bestreden beslissing verkeerdelijk van uit dat alle meisjes in een dorp dagelijks met bepaalde zaken worden geconfronteerd. Zij merkt echter op dat zij en haar zus door hun ouders werden afgeschermd van de buitenwereld. Verzoekster had enkel contact met de burens en nauwelijks met andere dorpingen. Haar moeder had angst voor vreemden en verzoekster meent dan ook dat ze niet het slachtoffer kan worden van de "beschermingsdrang" van haar moeder. Volgens haar is dit de verklaring voor haar beperkte kennis van het dorp en de omgeving.

Verzoekster merkt op dat ze thuis geen televisie had, enkel een zeer kleine radio. Ze stelt bovendien dat er noch met haar leraar, noch met haar ouders over actualiteit werd gesproken, zodat ze moeilijk de actualiteit kon volgen.

Verzoekster stelt dat ze Portugees spreekt. Ze kende slechts enkele woorden Fiote, wat volgens verzoekster niet zo merkwaardig is aangezien zij Portugees sprak met haar ouders. Portugees is immers de taal van de "geleerden" en Fiote wordt beschouwd als de taal van het dorp, van de "niet-geleerden". Volgens verzoekster deed haar vader dan ook geen moeite om het Fiote aan te leren aan zijn kinderen. Verzoekster verwijst hierbij naar een Ambtsbericht van juni 2008.

Verzoekster stelt bovendien dat ze de kans niet heeft gehad om naar een school in het dorp te gaan, aangezien haar ouders dit niet konden betalen. Op onregelmatige tijdstippen kwam er wel een leraar, Vasco, aan huis. Ze gebruikten de boeken van de leraar, die voornamelijk Portugees en wiskunde onderwees, dus geen aardrijkskunde en dergelijke. Op andere dagen hielp verzoekster mee in het huishouden. Zij ging water halen bij het meer, maar sprak niet met andere mensen omdat haar moeder verzocht dat niet te doen.

Verzoekster merkt op dat ze het soms moeilijk heeft met het concreet plaatsen van gebeurtenissen omdat het begrip "tijd" niet zo belangrijk was. Ze wenst erop te wijzen dat ze pas sinds haar aankomst in België heeft leren omgaan met tijd en een uurwerk. Verder betoogt verzoekster dat zij en haar gezin nooit naar de kerk gingen. Zij genoot onvoldoende onderwijs en had geen informatiebronnen welke haar meer konden leren over haar omgeving en land. Zij wijst erop dat ze nog minderjarig is, waarbij zij zich enerzijds diende te gedragen als een volwassene maar anderzijds bewust onwetend werd gehouden.

Verzoekster stelt dat het niet is omdat ze over bepaalde zaken weinig informatie kan geven, er ook direct moet worden besloten dat ze liegt. Ze heeft veel zaken proberen te verdringen en is door de shock ook veel vergeten.

Aangaande haar beperkte kennis over het Flec, voert verzoekster aan dat er van een kind niet kan verwacht worden dat zij details kan geven over de politieke activiteiten van haar vader. Zij maakt geen deel uit van deze politieke partij, noch streefde ze een bepaald doel na. Verzoeksters vader praatte ook weinig met zijn dochters, hij was een autoritair persoon en men had schrik hem bepaalde vragen te stellen. Ook met de moeder, met wie verzoekster meer contact had, werd weinig gesproken over Flec. Verzoeksters ouders spraken Lingala

onder elkaar en de kinderen moesten buiten spelen wanneer de ouders praatten. Zij citeert een Ambtsbericht met betrekking tot de situatie voor kinderen in Angola.

Verzoekster merkt op dat er in de bestreden beslissing nergens wordt gesproken over de hoofdrede van haar vertrek, met name de aanslag op haar moeder, zus en verzoekster zelf. Zij herhaalt deze elementen van haar asielrelaas. Deze gebeurtenissen hebben volgens verzoekster een grote shock bij haar veroorzaakt, waardoor zij bepaalde zaken wenst te vergeten of gewoon is vergeten. Zij heeft er niet met haar vader over gepraat. Zijn gedrag was niet verschillend van anders. Verzoekster meent bovendien dat ze een gegronde vrees heeft dat hetzelfde opnieuw met haar zal gebeuren en dat ze nooit een normaal leven zal kunnen leiden omdat ze voortdurend schrik zal hebben voor een nieuwe aanval.

Zij voert aan dat niemand haar kan opvangen bij een eventuele terugkeer. Zij heeft al geprobeerd haar vader opnieuw op te sporen, maar heeft nog geen teken van leven gekregen.

Verzoekster voegt een kaart van Cabinda bij het verzoekschrift.

3.3. De Raad merkt op dat verzoekster geen begin van bewijs bijbrengt aangaande haar reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor haar geloofwaardigheid.

Verzoeksters argument dat zij door haar moeder afgeschermd werd van de buitenwereld, noch het feit dat zij geen televisie hadden om de actualiteit te volgen, worden door de Raad afdoende geacht ter verklaring van haar totaal gebrek aan kennis omtrent haar regio van afkomst en het Flec, de organisatie waarbinnen haar vader actief zou zijn, hetgeen de rechtstreekse oorzaak vormt van verzoeksters vlucht.

Ondanks haar jonge leeftijd en voorgehouden laaggeschooldheid, kan van verzoekster immers redelijkerwijs verwacht worden dat zij kan antwoorden op eenvoudige vragen over haar dagelijkse leven, het dorp waar ze sinds haar geboorte zou gewoond hebben en haar regio van afkomst, met name over (i) de dorpschef (ii) dorpen of steden in de buurt (iii) de afstand tot het dorp van haar tante, waar ze volgens haar verklaringen éénmaal per maand naartoe ging (iv) de protestantse kerk waarvan zij lid zou zijn en de naam van de priester van deze kerk (v) de naam van de administrator van de municipio Buco Zau (vi) de rivier die vlakbij haar dorp stroomt (vii) scholen en ontmoetingsplaatsen in het dorp (viii) andere steden in de provincie Cabinda, naast de hoofdstad Tchiowa (ix) andere provincies in Angola (x) de naam van de leraar die haar bij haar thuis zou onderwezen hebben.

Verzoekster weerlegt de bestreden motivering niet aangaande de incoherente verklaringen die zij aflegde inzake haar etnische afkomst en die van haar ouders, zodat deze als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad wordt overgenomen.

Aangaande verzoeksters taal, acht de bestreden beslissing het terecht merkwaardig dat verzoekster verklaarde geen Fiote te spreken en geen enkele uitdrukking kent in deze taal, terwijl haar vader het Fiote wel beheerst en de taal ook courant gesproken wordt in haar dorp. Uit het door haar bijgebrachte Ambtsbericht blijkt bovendien dat Angolezen de taal van de eigen etnische groep als moedertaal spreken en in Cabinda in het bijzonder de lokale talen over het algemeen als voertaal gebruikt worden (rechtsplegingdossier, stuk 1, p. 6), zodat verzoeksters bewering dat haar vader haar het Fiote niet aanleerde omdat het slechts de taal van de “niet-geleerden” zou zijn, niet kan worden aanvaard. Dit klemmt des te meer daar ze zelf laaggeschoold was aangezien ze verklaarde niet naar school te gaan en slechts op onregelmatige tijdstippen thuis les te hebben gekregen (administratief dossier, stuk 3, p. 7-8). De bestreden motivering met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden afkomst blijft, gelet op het voorgaande, onverminderd overeind en wordt door de Raad overgenomen.

Aangaande de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten, oordeelt de bestreden beslissing terecht dat van iemand die haar land van herkomst ontvlucht omwille van de betrokkenheid van haar vader bij het Flec, redelijkerwijs kan verwacht worden dat zij over enige kennis beschikt met betrekking tot deze organisatie, minstens inzake de activiteiten die haar vader had binnen de partij en de periode waarin hij actief was.

Verzoeksters argumenten aangaande het feit dat zij door de shock veel zaken verdrongen heeft en vergeten is en dat er door haar ouders weinig over het Flec gesproken werd en

kinderen buiten de zaken van de ouders worden gehouden, volstaan niet ter verantwoording van haar totale onwetendheid. Verzoekster toont evenmin aan enige poging te hebben ondernomen om zich hierover verder te informeren.

Dat haar ouders tegen elkaar Lingali zouden spreken, vindt bovendien geen steun in het administratief dossier gezien verzoekster verklaarde dat haar vader Fiote en Portugees sprak, waarbij zij het Lingali niet vermeldde (administratief dossier, stuk 3, p. 11). Het bijgebrachte uittreksel uit een Ambtsbericht doet niet ter zake gezien het handelt over Angolese kinderen in het algemeen en derhalve niet vermag afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen.

De Raad merkt op dat verzoeksters bewering aangaande het ontbreken van opvangmogelijkheden bij terugkeer naar Angola niet relevant is ter beoordeling van haar voorgehouden vrees voor vervolging.

Verzoekster brengt aldus geen afdoende elementen aan ter weerlegging de bestreden motivering, welke steun vindt in het administratief dossier en op goede grond besluit dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat bij **arrest nr. 16.246 van 23 september 2008** van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoeksters zus de status van vluchteling werd geweigerd omdat ook zij ongeloofwaardige verklaringen aflegde inzake haar vermeende afkomst en uiterst vaag bleef over de activiteiten van haar vader voor het Flec.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die het bestaan van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Angola aannemelijk maken. Derhalve kan haar, haar ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.3), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 september 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter,
	rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.
---------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.